

בבית המשפט העליון

מ"ח 8223/18

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקש: ידידיה אפרים משולמי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למשפט חוזר

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

מונחת לפני בקשה למשפט חוזר. המבקש הורשע בבית משפט השלום בשתי עבירות של הפעלת כלי טייס ללא רשיון, וזאת על רקע הטסה באזור יהודה ושומרון של כלי טיס שהיה ברשותו, ושהיה רשום במרשם כלי הטיס של רשות התעופה האזרחית. הוא נדון לשישה חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך של 2,500 ש"ח והתחייבות כספית. המבקש ערער על פסק הדין בבית המשפט המחוזי, ובשלב כלשהו של הדיון הסכים למחיקת הערעור על הכרעת הדין, בכפוף להסכמת המדינה על ביטול הקנס שהושת עליו. הסכמה כאמור לא ניתנה, אך בית המשפט המחוזי סבר כי יש לפטור את המבקש מתשלום הקנס, ובנסיבות אלה דחה את הערעור על הכרעת הדין לנוכח הסכמת המבקש, ומבלי להביע עמדה בשאלת חוקיות המעשים שבהם הורשע.

בבקשה שלפני טוען המערער שמאז פסק הדין שניתן בערעור הוא המשיך לטוס בכלי טיס שאינו רשום במרשם כלי הטיס, וכי מהתנהלות הרשויות בעניינו עולה כי הן סבורות שפעולה זו אינה מפרה את החוק. הוא מוסיף שהגם כי הורשע בהטסת כלי טיס שכן רשום במרשם כלי הטיס – ניתן משקל לטיסות אחרות שביצע, באמצעות כלי טיס שאינו רשום במרשם, הן בגזר הדין והן בדחיית טענת ההגנה של "זוטי דברים".

דין הבקשה להידחות. ראשית, המבקש עצמו הסכים לחזור בו מערעורו על הכרעת הדין, ונתון זה הוא בעל משקל. שנית, המבקש מודה בבקשתו כי המעשים שבהם הורשע הפרו את החוק, וטענותיו אינן מופנות נגד מעשים אלו, אלא נגד מעשים שלא עמדו במרכז התמונה, אם בכלל. שלישית, וכפי שעולה מן המכלול, גם אם אניח כי טענות המבקש בהקשר זה נכונות הן – ואיני קובע זאת – אין בכך כדי לסייע לו, שכן נתונים אלה אינם מקימים בנסיבות העניין עילה למתן משפט חוזר לפי הוראות סעיף 31 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. אין צורך להרחיב במקרה דנן, ודי להצביע על כך שהמבקש מודה, כאמור, כי מעשיו מקיימים את יסודות העבירות בהן הורשע. האמור נכון גם מתוך ראייה כוללת של נסיבות ביצוע העבירות והעונש שהושת על המבקש.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"א בכסלו התשע"ט (29.11.2018).

ש ו פ ט